

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 411

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 87 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2-4
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
73. — Ordonanță de urgență privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.216. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru completarea Metodologiei-cadru de organizare și înregistrare a programelor postuniversitare de către instituțiile de învățământ superior, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.750/2019	6
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
541. — Ordin pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea concursului sau numirea prin delegare pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea realizării indicatorilor de referință asociații standardelor de performanță pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Valerian Dragomir în Dosarul nr. 258/325/2016/a1* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 972D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât critica vizează mai degrabă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, sens în care are în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 6/2017 din 27 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 258/325/2016/a1*, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Valerian Dragomir într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executarea silită asupra unui imobil locuință aflat în proprietate comună, executare întemeiată pe dispozițiile art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, respectiv executarea silită are loc pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea unor infracțiuni.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 sunt neconstituționale, deoarece instituie o excepție de la regula ce statuează că, în cazul debitorului persoană fizică, nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare. Această facilitate nu este aplicabilă, în virtutea prevederilor criticate, în cazurile în care executarea silită se face

pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni. Or, apreciază că și în această situație persoanele în discuție trebuie să beneficieze, în condiții de egalitate cu oricare alt debitor urmărit fiscal, de excluderea spațiului minim de locuit de la procedura executării silite fiscale.

6. De asemenea se învederează faptul că, deși scopul urmărit de legiuitor prin excluderea spațiului minim de locuit de la executarea silită fiscală este reprezentat de ocrotirea familiei, privită ca entitate juridică nediferențiată sub aspectul calității persoanelor care o alcătuiesc, în realitate, mecanismul de protecție juridică instituit de stat asigură o protecție selectivă familiei prin raportare la natura creanței generate de unul dintre membrii săi, cu atât mai mult cu cât locuința de familie este deținută în proprietate devălmășă. În acest context se precizează că prin ratificarea Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice statul s-a obligat să adopte măsuri legislative menite să ocrotească familia.

7. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, care au următorul cuprins: „(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.”

14. Dispozițiile alin. (3) din aceeași lege la care fac trimitere prevederile criticate prevăd că „(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de

debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare”.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 26 alin. (1) în componenta privind respectarea și ocrotirea vieții de familie și ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece creează o discriminare între, pe de o parte, debitorul persoană fizică în cazul căruia nu poate fi supus executării silită spațiul minim locuit de debitor și familia sa și, pe de altă parte, debitorul persoană fizică în situația căruia poate fi supus executării silită spațiul minim locuit de debitor și familia sa în cazul în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni. Prin urmare, apreciază că mecanismul de protecție juridică în ceea ce privește ocrotirea familiei are criterii selective, prin raportare la natura creanței generate de unul dintre membrii săi, mai ales că imobilul se află în proprietate comună, ceea ce atrage încălcarea dreptului de proprietate al celorlalți membri ai familiei.

17. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 242 alin. (4) din Codul de procedură fiscală au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu dispozițiile art. 16 referitor la principiul egalității în drepturi și ale art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea dreptului de proprietate privată, excepție ridicată din perspectiva coproprietarului bunului executat silit, sens în care este Decizia nr. 423 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 13 septembrie 2019, prin care Curtea a apreciat că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, vizează mai degrabă aspecte de aplicare a dispozițiilor legale de către organele cu competențe în procedura executării silită asupra bunului imobil (executorul fiscal și instanța judecătorească), iar nu aspecte de neconstituționalitate a acestora. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate din prezenta cauză, Curtea constată că aceasta este invocată chiar din perspectiva debitorului persoană fizică asupra căruia executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni, astfel că situația de față este diferită de cea cuprinsă în decizia anterioară.

18. Cu privire la înțelesul noțiunii de „spațiu minim destinat locuirii de către debitor și familia sa”, aceasta nu este definită de Codul de procedură fiscală. Astfel, „normele legale în vigoare”, la care fac trimitere prevederile art. 242 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, sunt reprezentate de dispozițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, care prin art. 2 definește tipurile de locuințe [a) locuință; b) locuință convenabilă; c) locuință socială; d) locuință de serviciu; e) locuință de intervenție; f) locuință de necesitate; f¹) locuință de sprijin; g) locuință de protocol; h) casă de vacanță; i) condominiu; j) unitate individuală]. Astfel, potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 114/1996, *prin locuință convenabilă* se înțelege locuința care, prin gradul de satisfacere a raportului dintre cerința utilizatorului și caracteristicile locuinței, la un moment dat, acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale prezentate în anexa nr. 1 la această lege care conține *Exigențele minimale pentru locuințe — A. Cerințe minimale și B. Suprafețe minimale*, fiind detaliate pe larg în cuprinsul legii (a se vedea Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 6 februarie 2020, paragraful 36). Astfel, potrivit art. 2 lit. a) din lege, prin

„locuință” se înțelege o construcție alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii, iar, conform art. 17 din aceeași lege, prin „familie” se înțelege soțul, soția, copiii și părinții soților, care locuiesc și gospodăresc împreună. Coroborând cele două noțiuni, spațiul minim destinat locuirii de către debitor și familia sa se poate defini ca fiind acea construcție care satisface cerințele de locuit ale unei persoane, singure sau împreună cu soțul/soția, copiii și părinții soților, care locuiesc și gospodăresc împreună (a se vedea Decizia nr. 423 din 4 iulie 2019, precitată, paragraful 17).

19. Cu privire la dispozițiile criticate, Curtea observă că acestea sunt cuprinse în Codul de procedură fiscală, capitolul VIII — *Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*, secțiunea a 4-a — *Executarea silită a bunurilor imobile* și au mai format obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 423 din 4 iulie 2019, precitată, paragraful 15, Curtea a reținut că, în această materie, dispozițiile art. 242 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu celelalte prevederi incidente ale aceleiași legi, stabilesc regula potrivit căreia bunurile imobile pot fi supuse executării silită dacă îndeplinesc cumulativ, după caz, următoarele condiții: (i) se află în proprietatea debitorului, (ii) obligația de plată este peste 500.000 lei și (iii) valoarea bunului imobil este mai mare de 1% din valoarea obligației de plată. La aceste trei condiții legiuitorul adaugă alte două — art. 242 alin. (1) teza a doua și alin. (3), care devin incidente dacă debitorul se află în ipoteza normelor, astfel (iv) dacă deține bunul în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde asupra bunului doar dacă este atribuit debitorului în urma partajului judiciar și (v) în cazul debitorului persoană fizică, bunul nu reprezintă spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

20. Prin urmare, legea condiționează executarea silită a bunurilor imobile ale debitorului de cuantumul creanței, de valoarea bunului imobil raportată la cuantumul creanței, de ieșirea din coproprietatea asupra bunului imobil și dobândirea calității de bun propriu al debitorului, respectiv de destinația bunului imobil, care nu trebuie să reprezinte spațiul minim locuit de debitor și familia sa. Îndeplinirea acestor reguli atrage incidența procedurii executării silită a bunului imobil în vederea stingerii creanțelor fiscale ale debitorului, executorul fiscal având abilitatea să aplice sechestrul asupra bunului imobil și să încheie un proces-verbal de sechestr, care va cuprinde numărul cadastral și numărul de carte funciară, dacă acestea reies din documentele prezentate de debitor. De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate, actele de dispoziție care ar interveni ulterior fiind lovite de nulitate absolută. Potrivit dispozițiilor art. 242 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile constituie ipotecă legală în favoarea organului fiscal.

21. De la regulile care instituie condițiile de incidență a procedurii executării silită a bunului imobil, legiuitorul reglementează o excepție care vizează stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni. Astfel, potrivit art. 242 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, condiția negativă referitoare la destinația bunului imobil, care nu trebuie să reprezinte spațiul minim locuit de debitor și familia sa, nu este aplicabilă în cazul în care creanța fiscală a debitorului este rezultatul unei fapte penale, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

22. Astfel, pentru satisfacerea acestui tip de creanță, în cazul debitorului persoană fizică, creditorul — statul poate declanșa

procedura executării silite inclusiv cu privire la bunul imobil care reprezintă spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

23. Însă, în cazul creanțelor fiscale izvorâte din infracțiuni, legiuitorul nu elimină decât beneficiul instituit cu privire la interdicția de a executa silit bunul imobil care reprezintă spațiul de locuit al debitorului, singur sau împreună cu familia, nicidecum condiția referitoare la executarea silită doar a bunurilor proprietate exclusivă a debitorului, deci a acelor bunuri care îi revin în urma partajului judiciar. Așadar, în cazul în care persoana fizică este debitoarea unei creanțe fiscale rezultate dintr-o infracțiune pe care aceasta a comis-o și pentru care a fost condamnată prin hotărâre judecătorească definitivă, bunul imobil care reprezintă spațiul minim destinat locuirii de către debitor și familia sa urmează să fie supus executării silite doar dacă este proprietatea sa exclusivă. În cazul în care bunul este coproprietatea devălmașă a debitorului și a soțului acestuia, executarea silită poate fi pornită doar după efectuarea partajului judiciar care are ca efect atribuirea bunului imobil soțului condamnat, numai în aceste condiții sechestrul care poate fi aplicat asupra bunului constituind ipotecă legală în favoarea organului fiscal.

24. Ca atare, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 26 alin. (1) și ale art. 44, întrucât condițiile prevăzute de art. 242 alin. (1) și (3) din Codul de procedură fiscală trebuie îndeplinite cumulativ, iar faptul că, în cazul creanțelor fiscale rezultate din comiterea unei infracțiuni, legiuitorul a înțeles să elimine protecția oferită debitorului în ceea ce privește executarea silită a bunului imobil în care acesta locuiește, singur sau împreună cu familia, nu înseamnă că a eliminat și protecția oferită persoanelor care dețin în coproprietate împreună cu debitorul respectivul bun imobil, în favoarea cărora se menține condiția prealabilă începerii executării silite, respectiv ieșirea din indiviziune prin intermediul partajului judiciar.

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității presupune ca situațiilor egale să li se aplice un tratament juridic egal, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare, și, în același timp, presupune și dreptul la diferențiere în tratament juridic, dacă situațiile în care

se află cetățenii sunt diferite. De altfel, și art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, menționat de autorul excepției în motivarea acesteia, prevede că nimeni nu va putea fi supus vreunor imixțiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia sau domiciliul său.

26. Or, aplicând considerentele de principiu enunțate la speța dedusă judecării, Curtea constată că situațiile la care face referire autorul excepției, prin care s-ar crea o presupusă discriminare, nu sunt egale. Astfel, prima, care constituie regula privind neexecutarea silită a spațiului minim locuit de debitorul persoană fizică și familia sa, are în vedere executarea silită ca modalitate de stingere a creanțelor fiscale ce provin din obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sau a amenzilor. Cea de-a doua, care este o excepție, urmărește stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, precum și efectivitatea sancțiunii penale, respectiv caracterul disuasiv al acesteia și protejarea valorilor sociale esențiale ale societății, având în vedere și faptul că sancțiunile aplicabile în materie penală reprezintă mijlocul prin care se reintegrează ordinea juridică de drept. Astfel, măsurile instituite prin prevederile criticate sunt legitimate tocmai de aspectele învederate, cu atât mai mult cu cât se aplică tuturor celor care intră sub incidența normelor fiscale coroborate cu cele penale, respectiv prin care statul urmărește stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, fără discriminare pe criterii arbitrare.

27. Prin urmare, opțiunea legiuitorului pentru o astfel de soluție legislativă răspunde, pe de o parte, nevoii statului, în calitate de creditor fiscal, de a satisface creanțele împotriva debitorilor care, prin săvârșirea unor fapte penale, s-au sustras obligațiilor fiscale sau au creat pagube care au afectat bugetul statului, și, pe de altă parte, oferă protecție persoanelor care dețin împreună cu persoana condamnată bunuri imobile care pot fi supuse executării silite.

28. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în raport cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 26 alin. (1) în componenta privind respectarea și ocrotirea vieții de familie și ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valerian Dragomir în Dosarul nr. 258/325/2016/a1* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 242 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență

Având în vedere necesitatea asigurării continuității comunicațiilor destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență,

ținând cont de creșterea traficului de voce și date la nivelul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile, generată de instituirea stării de urgență pe teritoriul României, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2,

luând în considerare necesitatea creării cadrului legal pentru prioritizarea serviciilor de voce și date necesare autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență,

având în vedere evoluția mediului de securitate generată de amploarea acțiunilor concertate și de evoluția tehnologică, ținând cont că neadoptarea de măsuri prin ordonanță de urgență a Guvernului va periclita asigurarea continuității actului de comandă și control și a conducerii la nivel strategic pentru gestionarea situațiilor de urgență cu potențial de afectare a securității naționale,

în considerarea faptului că această reglementare vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

având în vedere caracterul imprevizibil al situațiilor de urgență, asigurarea comunicațiilor în situații extraordinare fiind o prioritate națională,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru asigurarea îndeplinirii de către Serviciul de Telecomunicații Speciale a calității de integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *servicii de comunicații critice* — servicii de comunicații electronice la puncte mobile furnizate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență pe perioada gestionării unei situații de urgență;

b) *integrator* — structura desemnată prin prezenta ordonanță de urgență să furnizeze servicii de comunicații critice;

c) *utilizatori de servicii de comunicații critice* — persoane desemnate prin acte interne de autoritățile publice cu roluri în managementul situațiilor de urgență.

(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, cele de la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, precum și cele de la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Se desemnează Serviciul de Telecomunicații Speciale ca integrator pentru servicii de comunicații critice.

Art. 4. — (1) La solicitarea autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență, Serviciul de Telecomunicații Speciale furnizează structurilor de specialitate ale respectivelor autorități servicii de comunicații critice.

(2) Serviciile de comunicații critice sunt utilizate pentru acțiuni și misiuni realizate pentru managementul situațiilor de urgență.

(3) Serviciile menționate la alin. (1) completează sistemul de comunicații al autorităților cu atribuții în managementul situațiilor de urgență, astfel cum este asigurat de către Serviciul de Telecomunicații Speciale sau alte autorități prevăzute la art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Tipurile de risc, amploarea și intensitatea situațiilor de urgență pentru care autoritățile menționate la alin. (1) pot să utilizeze servicii de comunicații critice se aprobă prin hotărâre a Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență.

Art. 5. — (1) În scopul asigurării serviciilor de comunicații critice, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile încheie contracte cu integratorul, în condițiile legislației privind achizițiile publice.

(2) În scopul asigurării serviciilor prevăzute la alin. (1), furnizorii de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile asigură alocarea cu prioritate a resurselor de comunicații din rețelele proprii, inclusiv prin închiderea sesiunilor active ale altor utilizatori pe timpul perioadelor de congestie a segmentelor de rețea pentru utilizatori de servicii de comunicații critice, dar nu mai mult de 500 de utilizatori la nivelul integratorului. Pentru ceilalți utilizatori de servicii de comunicații critice prioritatea se asigură exclusiv pe principiul alocării, în caz de congestie, a primei resurse eliberate, dar nu mai mult de 10.000 de utilizatori la nivelul integratorului.

(3) Numărul de utilizatori de servicii de comunicații critice se poate suplimenta pe perioada stării de asediu sau a stării de urgență, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), furnizorii de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile asigură apelurile către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 în condițiile stipulate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Prin intermediul elementelor proprii de rețea, integratorul administrează atât serviciile de comunicații critice, cât și serviciile de comunicații la puncte mobile contractate de la furnizorii de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile.

(2) Integratorul utilizează în comun cu furnizorul de rețele publice de comunicații electronice la puncte mobile elementele de rețea și facilitățile asociate.

Art. 7. — (1) În scopul asigurării furnizării de către integrator a serviciilor de comunicații critice, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, acordă integratorului, la solicitarea acestuia:

a) dreptul de a utiliza subbenzi de frecvențe radio cu respectarea actelor adoptate, în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană;

b) dreptul de a utiliza, cu titlu gratuit, resurse din Planul național de numerotație;

c) dreptul de a utiliza resurse tehnice asociate.

(2) Dreptul de a utiliza resursele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se acordă de ANCOM cu condiția respectării de către integrator a tuturor cerințelor de alocare și de utilizare aplicabile respectivelor resurse, prevăzute în legislația specifică din domeniul comunicațiilor electronice, cu excepția condițiilor incompatibile cu specificul furnizării serviciilor de comunicații critice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2), pe întreaga durată de utilizare a resurselor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se aplică în mod corespunzător dispozițiile legislației specifice din domeniul comunicațiilor electronice.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
p. Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Ionel Sorin Bălan

București, 14 mai 2020.
Nr. 73.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

**pentru completarea Metodologiei-cadru de organizare și înregistrare
a programelor postuniversitare de către instituțiile de învățământ superior,
aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.750/2019**

În conformitate cu prevederile:

— art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării;

— art. 6 alin. (1)—(3) din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea, structura și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia-cadru de organizare și înregistrare a programelor postuniversitare de către instituțiile de învățământ superior, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.750/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 21 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 14 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:**

„c) de a transmite Autorității Naționale pentru Calificări dovada achitării tarifului aferent înscrierii programelor postuniversitare de educație permanentă, de formare și

dezvoltare profesională continuă, respectiv de perfecționare în Registrul național al programelor postuniversitare, cu valoarea echivalentă a 25% din valoarea salariului minim net pe economie (conform legislației în vigoare la momentul transmiterii informațiilor pentru înregistrare).”

Art. II. — Autoritatea Națională pentru Calificări, Direcția generală învățământ universitar și instituțiile de învățământ superior duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 8 mai 2020.
Nr. 4.216.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea concursului sau numirea prin delegare pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea realizării indicatorilor de referință asociați standardelor de performanță pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora

Văzând Hotărârea nr. 11 din data de 14.05.2020 a Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și Referatul de aprobare al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DG 1.940 din 14.05.2020,

având în vedere prevederile art. 293 și 298 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 26, 26¹, 29 și 33 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind organizarea concursului sau numirea prin delegare pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea realizării indicatorilor de referință asociați standardelor de performanță pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 19 mai 2020.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 799/2015 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea concursului pentru ocuparea postului de director general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a posturilor de președinți-directori generali ai caselor de asigurări de sănătate, în vederea îndeplinirii indicatorilor de performanță generali și specifici, încheierea contractelor de management și evaluarea activității acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 29 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 14 mai 2020.
Nr. 541.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 245698